

да върва въ това, което е изработилъ. Законъ е: човѣкъ се ползува само отъ това, което е могълъ да приложи. Каквото човѣкъ самъ приложи, това остава за вѣчни времена. Следователно, той не може да разчита на това, което хората прилагатъ. Кой каквото приложи, остава за него. Въ бждеще, кой каквото е приложилъ, остава като капиталъ на цѣлокупния животъ. Дръжте въ ума си мисълта: всички блага, които хората сж придобили въ миналото и които днесъ придобиватъ, ще бждатъ общо достояние на цѣлото човѣчество. Днесъ всѣко благо се отнася повече за онзи, който го е придобилъ. Запримѣръ, който се учи, той става ученъ; който живѣе добре, той става чистъ и светъ; който прилага законитѣ на хигиената, той става здравъ; който изучава законитѣ на забогатяването, той става богатъ. Забогатяването не е произволенъ процесъ. Да бжде човѣкъ богатъ, това значи, че е работилъ въ миналото, изучавалъ е законитѣ, чрезъ които може да стане богатъ. Редъ поколѣния преди него сж работили въ сжщото направление, въ което днесъ и той работи. Самъ човѣкъ не може да стане богатъ, ако задъ себе си нѣма тилъ, който да го подкрепва.

Християнството днесъ брои около 500 милиона последователи. Това не се дължи на единъ човѣкъ, но на колективния трудъ на милиони хора, които отъ две хиляди години насамъ сж работили неуморно за разпространяването на Словото Божие. И досега още